

Organizacja i architektura komputerów ¹

Wykład 12

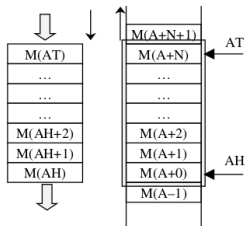
Piotr Patronik

29 maja 2015

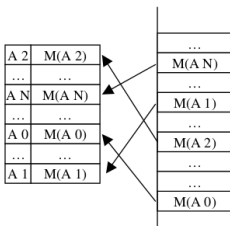
¹(Prawie) dokładna kopia slajdów dr hab inż. J. Biernata

Bufory pamięci

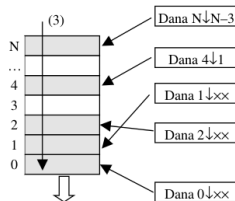
bufor zawiera **kopie** aktualnie przetwarzanych danych

bufor sekwencyjny – kolejka

bufor blokowo-skojarzeniowy

bufor skojarzeniowo-sekwencyjny

organizacja sekwencyjna – kolejka

- ▶ bufor rozkazów (*instruction queue*), bufor zapisów (*write buffer*)

organizacja blokowo-skojarzeniowa

- ▶ pamięć podręczna (*cache memory*) – zawiera **kopie** używanych danych

organizacja skojarzeniowo-sekwencyjna

- ▶ bufor przywracania kolejności (*reorder buffer*) (PISO *parallel-in serial-out*)

Zasada lokalności

W komputerze z *programem zintegrowanym* programy i dane mają tendencję do skupiania w wymiarze przestrzennym i czasowym

- ▶ **lokalność przestrzenna** (*spatial locality*)

Jest prawdopodobne użycie informacji z sąsiednich lokacji pamięci

- ▶ kody rozkazów – zależność *lokacyjna sekwencyjna* (licznik rozkazów)
- ▶ struktury danych – skupione (zmienne robocze) lub regularne (tablice)

- ▶ **lokalność czasowa** (*temporal locality*)

Kod użyty będzie zapewne ponownie użyty w nieodległym czasie

- ▶ kody rozkazów – pętle programowe
- ▶ struktury danych
 - zmienne robocze: ciągłe używanie
 - struktury regularne: wielokrotne użycie elementów

WNIOSEK: Utworzyć w pobliżu *procesora* **bufor** zawierający **kopie danych** z pamięci (głównej) aktualnie używanych i korzystać z kopii zamiast z oryginału

Zasady użycia buforów *cache*

- ▶ użycie bufora musi być przeźroczyste dla programu
 - ▶ niewidoczne na poziomie ISA (listy rozkazów),
 - ▶ realizowane na poziomie HSA (organizacji procesora/komputera)
- !! sposób wykonania rozkazu nie może być zależny od obecności bufora, ale czas wykonania rozkazu w obecności bufora powinien być krótszy
- !! użycie bufora pamięci podręcznej nie otwiera osobnej przestrzeni adresowej
 - nie są potrzebne specjalne rozkazy dostępu do bufora
- ▶ bufor pamięci podręcznej powinien
 - ▶ być wykonany w szybszej technologii (statycznej)
 - ▶ być umieszczony w bezpośrednim sąsiedztwie procesora
 - bufor umożliwia wykorzystanie zalet szybkich pamięci statycznych i pojemnych lecz wolnych pamięci dynamicznych.

Skuteczność buforów cache

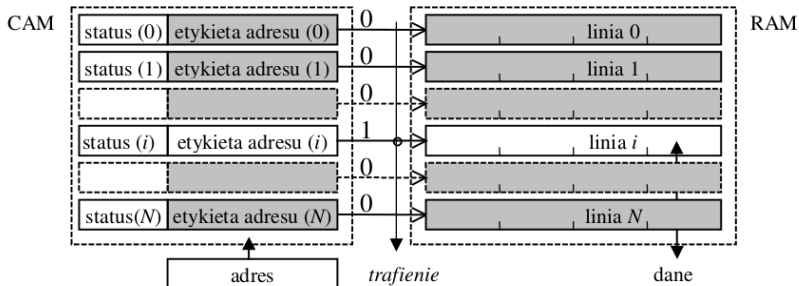
- ▶ Zasada lokalności *nie* gwarantuje obecności kopii danych w buforze cache
- ▶ Skuteczność użycia pamięci podręcznej zależy od *organizacji* (struktury) bufora
- ▶ Ilościowa ocena skuteczności:
 - ▶ współczynnik trafień (hit rate) h
 - ▶ współczynnik chybień (miss rate) $m = 1 - h$
 - ▶ t_{mp} – średnia strata czasu w razie chybiecia (*miss penalty*)
- ▶ Średni czasu dostępu do pamięci
 - ▶ w pamięci jednopoziomowej
$$t_a = (1 - m)t_{ca} + m(t_{ram} + t_{mp})$$
 - ▶ w pamięci dwupoziomowej (inkluzywnej – $L1 \subset L2$)
$$t_a = (1 - m_1)t_{ca1} + (m_1 - m_2)(t_{ca2} + t_{mp1}) + m_2(t_{ram} + t_{mp1} + t_{mp2})$$

($m_1 > m_2$, bo każde trafienie w L1 jest trafieniem w L2, a każde chybiecie w L2 jest chybieciem w L1)

Organizacja pamięci podręcznej

Konieczna jest identyfikacja kopii w buforze cache

- ▶ jedynym identyfikatorem danej (także kodu rozkazu) jest adres
- ▶ kopiowanie pojedynczych bajtów/słów jest sprzeczne z zasadą lokalności
 - jedna lokacja (linia) w buforze zawiera wiele bajtów/słów
- ▶ jednorodna struktura ułatwia identyfikację, upraszcza i przyspiesza dostęp
 - ustalony rozmiar pojedynczej lokacji (linii) w buforze

Schemat organizacji bufora pamięci podręcznej

Organizacja odwzorowania danych w pamięci podręcznej

- ▶ linia – jednostka wymiany danych między buforem a pamięcią główną
- ▶ rozmiarem lokacji powinno być $s = 2^k$ bajtów/słów (linia wymiany)
 - ▶ przestrzeń adresowa procesora = suma rozłącznych linii
 - ▶ identyfikatorem lokacji w buforze może być skrócony adres
- ▶ czas wyszukiwania w buforze (zbiór nieuporządkowany) – $\lceil \log 2N \rceil$ (N – liczba linii) \rightarrow optymalny rozmiar bufora $N = 2^n$ linii

Odwzorowanie ($i(B)$ – linia w buforze, $r(P)$ – linia w pamięci głównej)

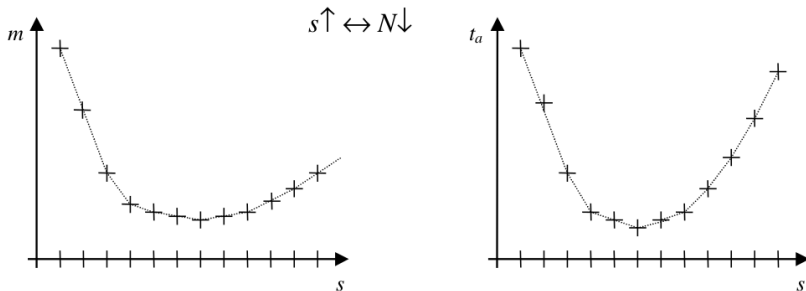
BUFOR(linia $i(B)$) \neq BUFOR(linia $i(B) \neq j(B)$)

PAMIĘĆ \rightarrow BUFOR: identyfikator \parallel [linia $i(B)$] = adres(linia $r(P)$) \parallel [linia $r(P)$]

Jeśli $s = 2^k$ bajtów, to adres linii = bity adresu bez k najniższych

Charakterystyki skuteczności

- ▶ większa liczba linii (N) – lepsza lokalność czasowa
- ▶ większy rozmiar linii (s) – lepsza lokalność przestrzenna
- ▶ dla ustalonej pojemności, ze zwiększaniem rozmiaru linii, dominujący staje się wpływ zanikania lokalności czasowej i następuje wzrost strat czasu w razie chybień (czas wymiany jest proporcjonalny do liczby transferów)

Zależność współczynnika chybień m i średniego czasu dostępu do pamięci t_a od rozmiaru linii s dla ustalonej pojemności $C = s \cdot N$ bufora cache

Pamięć podręczna wielopoziomowa

zasada lokalności → ma sens buforowanie bufora lub jego rozdzielenie

→ pamięć podręczna wielopoziomowa

- ▶ organizacja hierarchiczna – pamięć inkluzywna
 - ▶ lokalizacja danej umieszczonej w pamięci $L(i)$ dostępna w $L(i + 1)$
 - ▶ bufor $L(i)$ poziomu i zawiera kopie niektórych danych z bufora $L(i + 1)$ poziomu $i + 1$, niektóre linie w $L(i)$ mogą być zaktualizowane
 - ▶ dana aktualna dostępna zawsze na najniższym poziomie
- ▶ *organizacja separowana* – pamięć *nieinkluzywna* (ATHLON – victim cache)
 - ▶ żadna lokalizacja danej w buforze $L(i)$ nie jest dostępna w $L(i + 1)$
 - ▶ dostęp do bufora $L(i)$ znacznie krótszy niż do $L(i + 1)$
 - ▶ w buforze $L(i + 1)$ są dane usunięte z $L(i)$

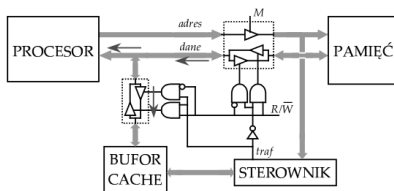
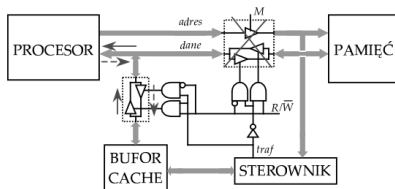
problem spójności

- ▶ zgodność wszystkich kopii informacji, albo
- ▶ znajomość (świadomość) lokalizacji informacji aktualnej

Współdziałanie pamięci podręcznej z procesorem

Schemat uproszczony

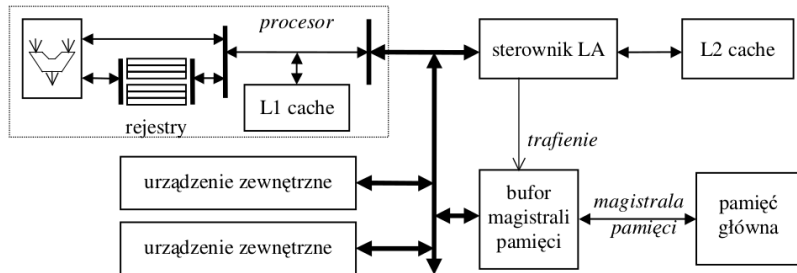
trafienie/chybiecie

etap (1) – odczyt z pamięci (... blokowy) (... → usunięcie linii → wypełnienie)

etap (2) – kopiowanie odczytu

Architektura systemu pamięci podręcznej (1)

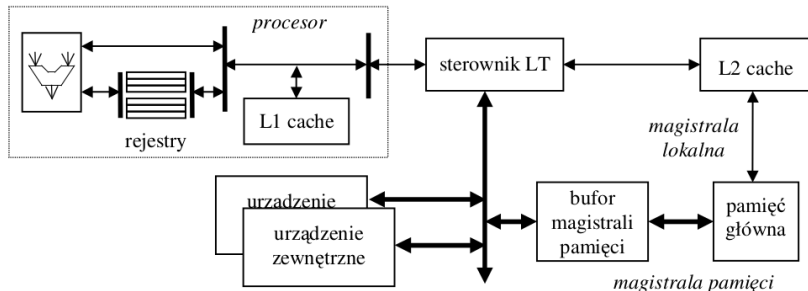

przesyłanie danych między procesorem a pamięcią podręczną

- ▶ przez magistralę systemową – sterownik typu look-aside (LA)
- ▶ przez separowaną magistralę lokalną – sterownik typu look-through (LT)

Architektura pamięci podręcznej typu look-aside

Architektura systemu pamięci podręcznej (2)

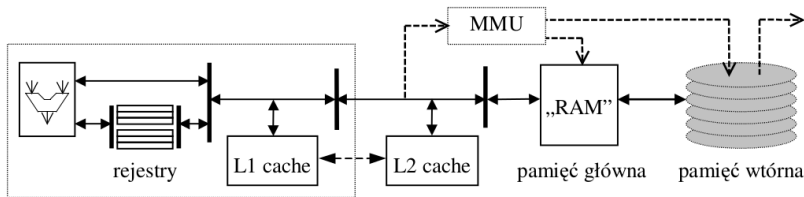
Architektura pamięci podręcznej typu look-through
sterownik *podglądający* (look-aside)

- ▶ wada – blokowanie magistrali systemowej podczas transferów
- ▶ zaleta – prostota konstrukcji

sterownik *pośredniczący* (look-through)

- ▶ wada – skomplikowana struktura
- ▶ zaleta – odciążenie magistrali systemowej (transfery magistralą lokalną)

Pamięć wielopoziomowa

t_a	0,25–1ns	0,5–2ns	1–5ns	10–50ns	1–10ms
rozmiar	128B–1kB	32–128kB	0,25–1MB	256MB – 4GB	1 TB
	register	cache	cache	memory	storage

Hierarchia pamięci wielopoziomowej

- ▶ niektóre przestrzenie adresowe lub ich części nie mogą być buforowane
- ▶ procesor adresuje pamięć główną – sterownik bufora przechwytywa transfery
- ▶ specjalne rozkazy – sposób działania wewnętrznego bufora cache

Parametry bufora cache

bufor poziomu L1

- ▶ rozmiar linii – dostosowany do rozmiaru magistrali danych procesora (systemu) i możliwości transferów blokowych
- ▶ rozmiar pamięci – wystarczający do pomieszczenia kilku (2^N) stron lub innych jednostek przydziału (bloków) pamięci

bufor poziomu L2

- ▶ rozmiar linii – identyczny jak w L1
- ▶ rozmiar bufora – wystarczający do pomieszczenia zbioru roboczego procesu

Typowe parametry

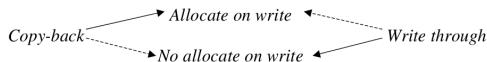
- ▶ szerokość magistrali danych – 2^k bajtów,
- ▶ transfer blokowy – nałożenie 2^m transferów całą szerokością magistrali
 - ▶ linia powinna zawierać $2^{k+m} = 2^B$ bajtów
- ▶ rozmiar strony – 2^P bajtów
 - ▶ rozmiar bufora L1 – 2^N stron = 2^{P+N} bajtów
 - ▶ łączna liczba linii w buforze L1 = 2^{P+N-B}
 - ▶ rozmiar bufora L2 – $2^W 2^N$ stron

Aktualizacja zawartości bufora cache

Warunkiem utrzymania spójności jest aktualizacja linii, która obejmuje

- ▶ unieważnienie linii zawierającej dane przypadkowe lub nieaktualne
- ▶ wypełnienie linii (bloku) nową zawartością
- ▶ wymiana linii w razie braku wolnego miejsca w buforze
- ▶ zapis w obszarze skopiowanej linii
 - ▶ zapis skrośny (write through) – zgodność wszystkich kopii informacji
 - ▶ zapis lokalny (copy-back) – znajomość lokalizacji informacji aktualnej

Zapis może być poprzedzony kopiowaniem nieobecnej linii (allocate on write)

Obciążenie magistrali pamięci transferami powinno być minimalne

$$\text{memory traffic ratio} = \frac{\text{transfery}(\text{memory} + \text{cache})}{\text{transfery}(\text{cache})}$$

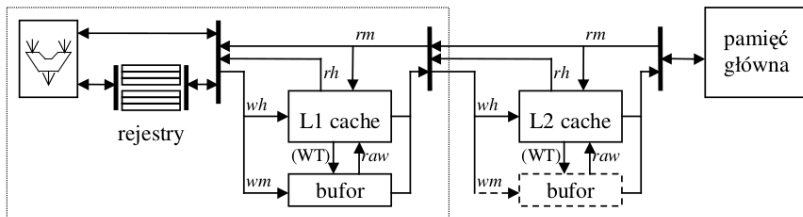
Bufory zapisu (*write buffer*)

Chybiecie podczas próby zapisu

- ▶ w trybie WT (*no allocate-on-write*) wymaga transferu do poziomu wyższego
- ▶ w trybie CB uprzedzające kopiowanie (*allocate-on-write*) wymaga blokady zapisu oraz powoduje niezgodność kopii (zapis lokalny) po odblokowaniu
- ▶ w trybie CB kopiowanie odłożone (*no allocate-on-write*) do chybiecia w razie odczytu *lub* kolejnego zapisu nie powoduje strat jeśli zapis jest buforowany

Bufor zapisu: pamięć FIFO (kolejka – *musi być zachowana kolejność zapisów*)

→ nasycenie bufora (*write buffer saturation*) → blokada kolejnego zapisu

Bufory zapisu i ścieżki przepływu danych w systemie pamięci

Obsługa pamięci podręcznej

- ▶ unieważnianie linii (line invalidation)
 - ▶ przed pierwszym wypełnieniem
 - ▶ skutek zewnętrznej zmiany oryginału danych w pamięci głównej
 - ▶ przełączanie procesów – unieważnienie wszystkich linii (*line flush*)
- ▶ wypełnianie linii (line fill) oraz wymiana linii (line exchange)
 - ▶ chybiecie podczas odczytu (miss on read) lub (w trybie AOW) zapisu
- ▶ odczyt danej (read)
 - ▶ trafienie podczas odczytu (hit on read)
- ▶ zapis danej (write) → rozbieżność kopii z oryginałem
 - ▶ trafienie podczas zapisu (hit on write)
 - ▶ zapis skrośny (jednoczesny) (write through, WT) – modyfikuje kopię w buforze wyższego poziomu
 - ▶ zapis lokalny (zwrotny) (write/copy back, WB/CB) – w kopii lokalnej, opóźniony zapis do bufora wyższego poziomu podczas usuwania linii
 - ▶ unieważnienie linii trafionej i zapis bezpośredni (omijający) do pamięci głównej (write aside) lub bufora poziomu wyższego
 - ▶ chybiecie podczas zapisu (miss on write) – zapis do pamięci głównej lub bufora poziomu wyższego (NAOW) lub wypełnienie i zapis (AOW)

Zarządzanie pamięcią podręczną

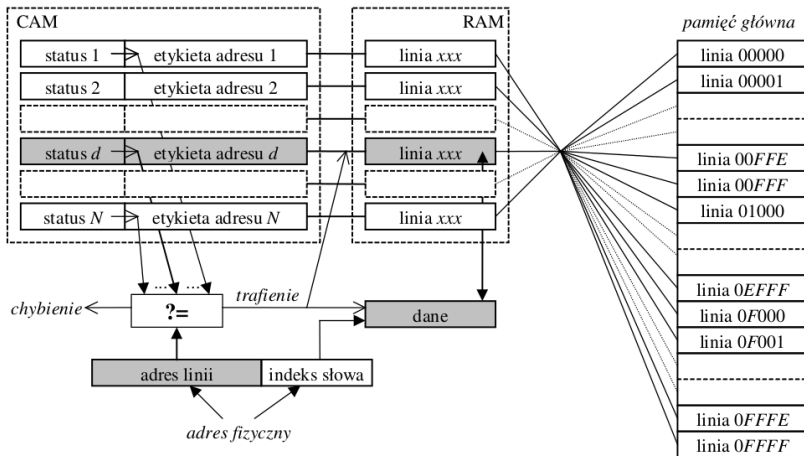
Sposoby umieszczania i aktualizacji danych w buforze:

- ▶ strategie wypełniania pamięci podręcznej – odwzorowanie pamięci głównej w liniach pamięci podręcznej
 - ▶ losowe – zbiór linii w zbiór lokacji linii (dowolnie)
 - ▶ bezpośrednie – podzbiór linii w linię lokacji
 - ▶ blokowo-skojarzeniowe – podzbiór linii w podzbiór lokacji linii
- ▶ strategie wymiany kopii w pamięci podręcznej w celu aktualizacji bufora (bezzasadne w odwzorowaniu bezpośrednim!)
 - ▶ losowa (random) – dowolnie (skuteczna przy odwzorowaniu losowym)
 - ▶ kolejkowa (FIFO) – kolejność wymiany linii jest zgodna z kolejnością ich wypełniania (usuwana jest linia najdawniej alokowana)
 - ▶ LRU (last recently used) – wymieniana jest linia najdawniej użyta (skuteczna przy odwzorowaniu blokowo-skojarzeniowym).
- ▶ strategie pobierania linii z pamięci głównej
 - ▶ pobranie wymuszone (demand fetching) – uaktywniane chybeniem
 - ▶ pobranie uprzedzające (prefetching) – na podstawie prognozy dostępu.

Odwzorowanie linii w buforze pamięci podręcznej

- ▶ całkowicie skojarzeniowe (fully associative) – każda linia pamięci głównej może być skopiowana w dowolnej lokacji linii pamięci podręcznej
 - ▶ wymiana linii konieczna wtedy, gdy wszystkie linie są użyte
 - ▶ największy współczynnik trafień, brak migotania (thrashing)
- ▶ bezpośrednie (direct mapped) – rozłącznym podzbiorem linii pamięci głównej przypisano unikatowe lokacje linii pamięci w podręcznej
 - ▶ najkrótszy czas kojarzenia – rekord indeksujący adresu (cache index)
 - ▶ najmniejszy współczynnik trafień
 - ▶ chybienia wskutek konfliktu odwzorowania (conflict miss) – migotanie
- ▶ wielodrożne (set-associative) – rozłącznym podzbiorem linii pamięci głównej przypisano rozłączne podzbiory lokacji linii w pamięci podręcznej (bezpośrednie odwzorowanie bloków, pełne skojarzenie w podzbiorze)
 - ▶ czas dostępu dłuższy niż dla pamięci z odwzorowaniem bezpośrednim
 - ▶ niewielkie migotanie, duży współczynnik trafień
 - ▶ konflikt odwzorowania maleje ze wzrostem liczby lokacji w bloku

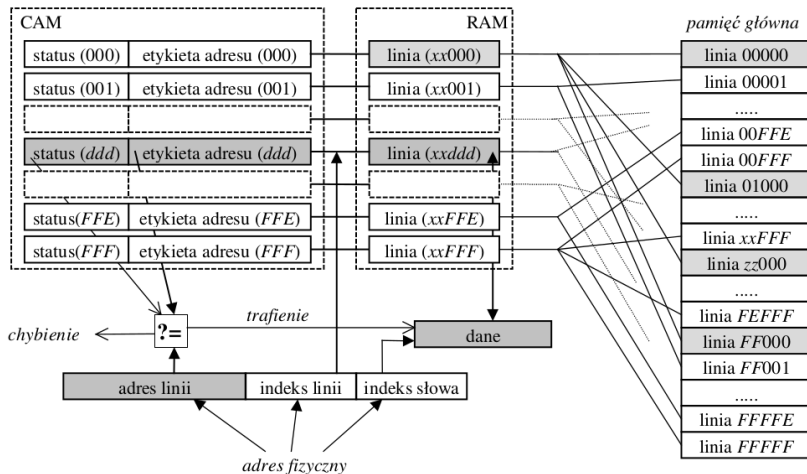
Odwzorowanie całkowicie skojarzeniowe

Bufor całkowicie asocjacyjny (fully associative)

Odwzorowanie bezpośrednio

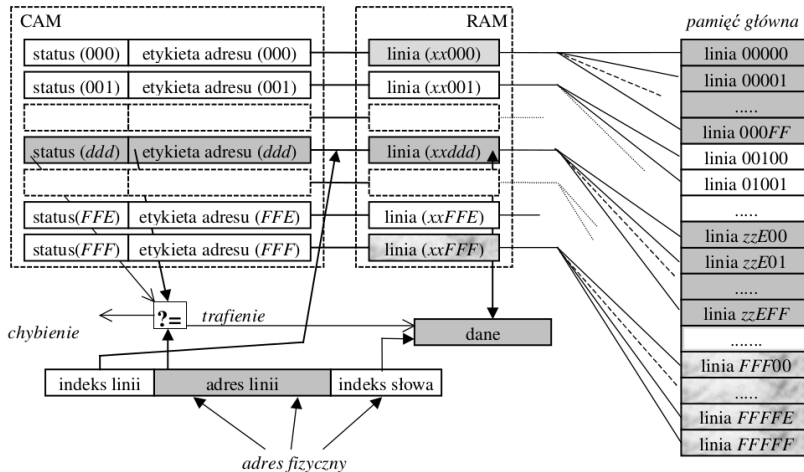
z przeplotem

Bufor z odwzorowaniem bezpośrednim (direct mapped)

Odwzorowanie bezpośrednie

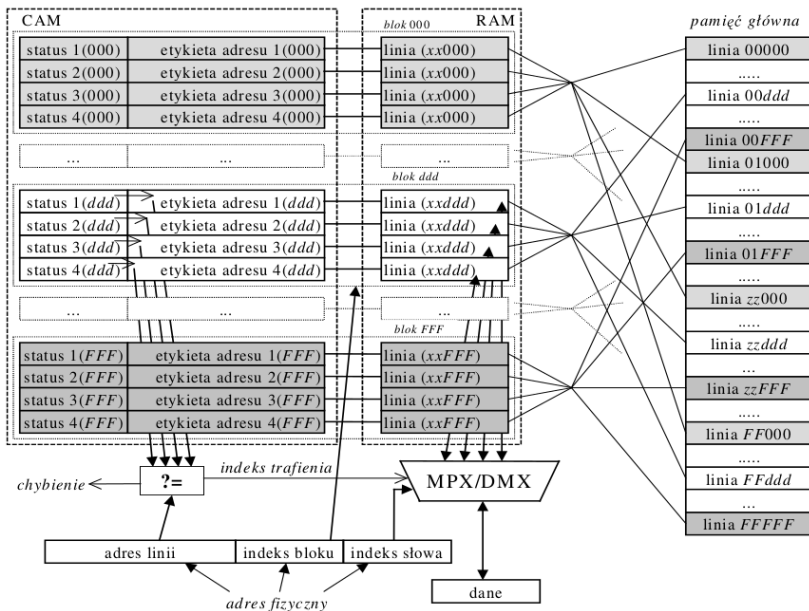
bez przeplotu

Odwzorowanie bezpośrednie bez przeplotu – b.częsty konflikt odwzorowania

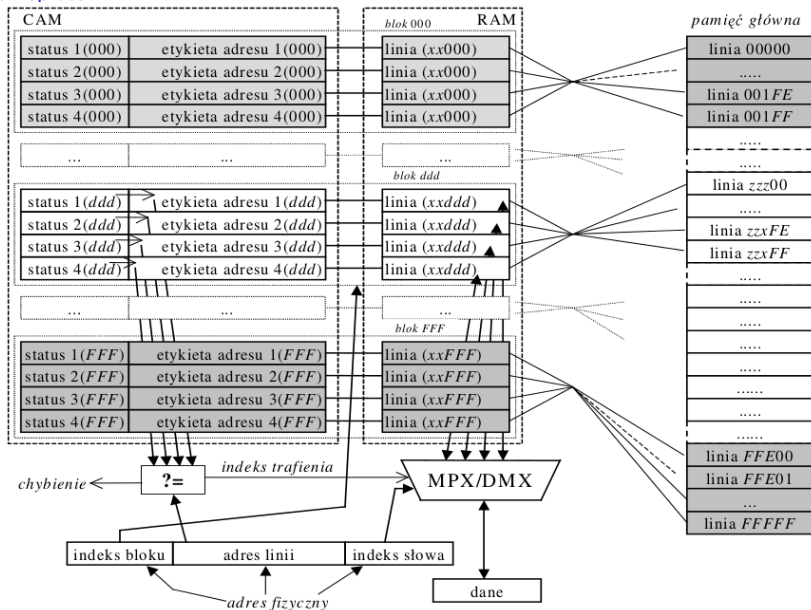
Odwzorowanie blokowo-skojarzeniowe (wielodroczne)

z przepływem

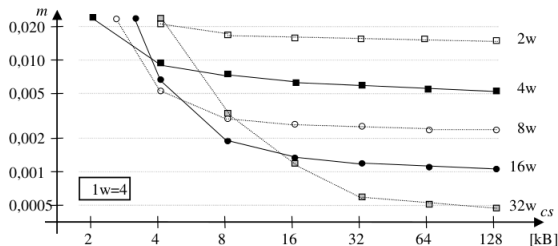

Odwzorowanie blokowo-skojarzeniowe (wielodrożne)

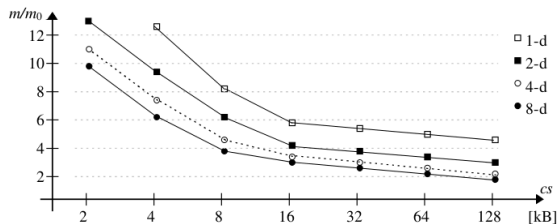
bez przeplotu

Organizacja pamięci podręcznej a charakterystyki skuteczności

Zależność współczynnika chybień od rozmiaru linii (pamięć dwudrożna)

Wpływ organizacji pamięci na częstotliwość konfliktów odwzorowania

Strategie wymiany linii

Aktualizacja bufora podczas przełączania zadań

- ▶ bufor „ciepły” (warm cache) – część bufora nie jest wymieniana
- ▶ bufor „zimny” (cold cache) – unieważnianie całego bufora

Algorytmy wymiany

- ▶ losowy – tylko w buforze całkowicie asocjacyjnym
 - ▶ ryzyko usunięcia potrzebnej linii – $2 - K$ (K – liczba lokacji w buforze)
- ▶ kolejkowy (FIFO)
 - ▶ liczba bitów historii – $\log_2 S$ (S – liczba lokacji w podzbiorze)
 - ▶ ryzyko usunięcia potrzebnej linii – $p2^{-S}$
- ▶ wg używalności (LRU)
 - ▶ liczba bitów historii – $(S - 1) \log_2 S$ (S – liczba lokacji w podzbiorze)
 - ▶ ryzyko usunięcia potrzebnej linii – $p2^{-S}$

Strategie pobierania linii

- ▶ pobranie wymuszone (demand fetching) – uaktywniane chybeniem
- ▶ pobranie uprzedzające (prefetching) – na podstawie prognozy dostępu, nie powinno powodować opóźniania pobrań wymuszonych (rozmiar linii wpływa na szybkość wypełniania)

Antycypacja jednostopniowa (one block lookahead, OBL)

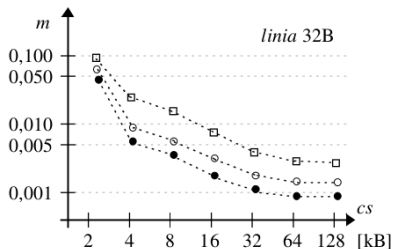
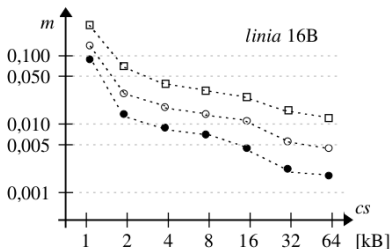
- ▶ w chwili pobrania linii i -tej z pamięci głównej należy też pobrać linię $i + 1$

Pobranie uprzedzające (antycypowane)

- ▶ automatyczne (prefetch always), inicjowane podczas każdej próby dostępu
 - ▶ przy okazji zwrotu do linii i jest zawsze pobierana linia $i + 1$
- ▶ implikowane w razie chybenia (prefetch on a miss)
 - ▶ wraz z wymuszonym wskutek chybenia pobraniem linii i zawsze jest pobierana linia $i + 1$
- ▶ markowane (tagged prefetch)
 - ▶ podczas pierwszego, markowanego (tagged) zwrotu do linii i -tej, wraz z linią i jest pobierana linia $i + 1$

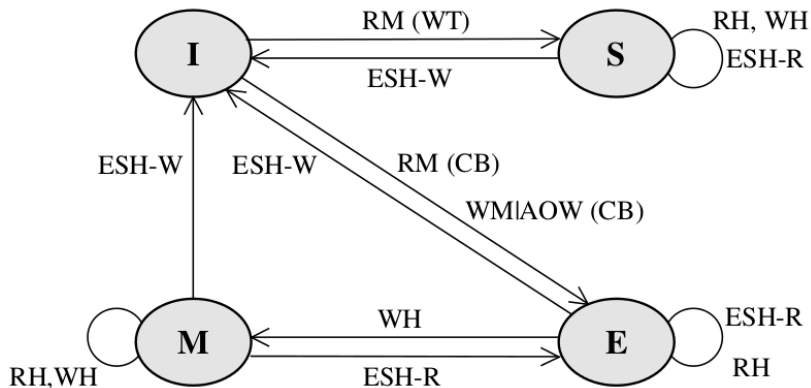
Intensywność pobrań uprzedzających

- ▶ automatyczne (prefetch always)
 - ▶ obciążenie magistral o 20–80% większe niż w pobraniach wymuszonych
- ▶ implikowane w razie chybiecia (prefetch on a miss)
 - ▶ obciążenie magistral nieznacznie większe niż w pobraniach wymuszonych
- ▶ markowane (tagged prefetch)
 - ▶ obciążenie magistral podobne jak w pobraniach wymuszonych

Współczynnik chybień m w funkcji rozmiaru pamięci podręcznej cs dla strategii pobrań (□ – wymuszone, o – implikowane, · – markowane, automat.)

Zintegrowany model spójności pamięci podręcznej

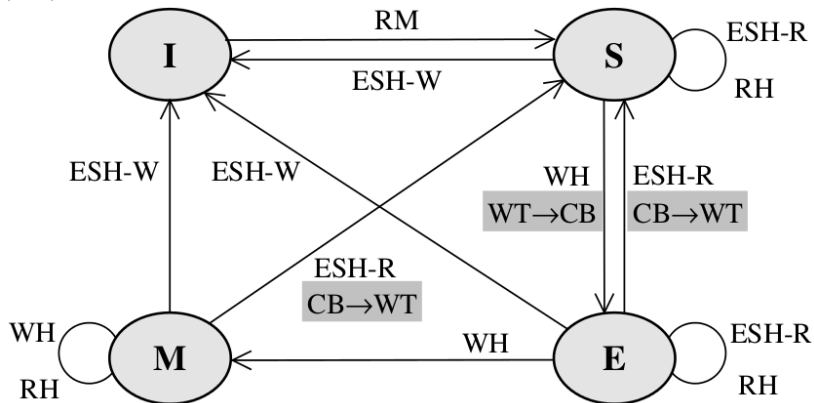

Stany linii pamięci podręcznej obsługiwanej w trybie WT lub CB (I – nieważny (invalid), E – zgodny (exclusive), M – zmieniony (modified), S – współdzielony (shared))

M – chybiecie (miss), H – trafienie (hit), R – podczas odczytu, W – podczas zapisu, ESH – podglądnięcie trafienia zewnętrznego (external snoop hit)

Strategia zapisu jednorazowego (write-once)

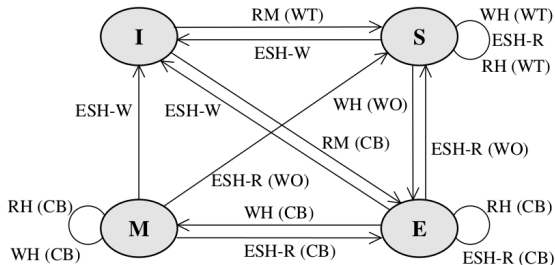
(Pentium) niewiele rejestrów \rightarrow dużo zmiennych roboczych w pamięci \rightarrow pierwszy zapis skrośny (WT), kolejne zapisy lokalne (CB)

Stany linii pamięci podręcznej obsługiwanej w trybie WO L1:
WT \rightarrow CB, L2: CB – krótki czas zapisu, częściowa zgodność danych

Pełny model spójności (MESI)

Model spójności wielopoziomowej pamięci podręcznej (protokół MESI)

Obsługa pamięci dwupoziomowej:

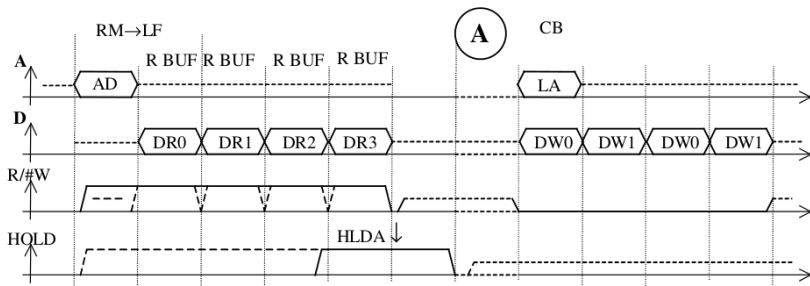
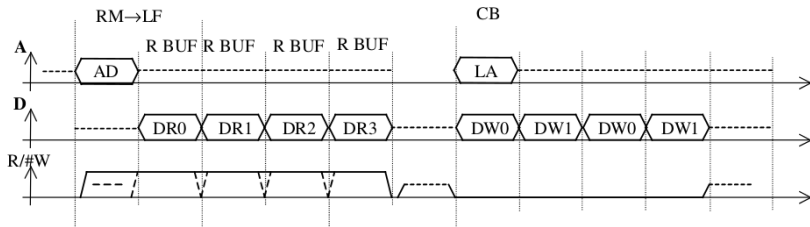
L1: WT, L2: WT – długi czas zapisu, całkowita zgodność danych

L1: CB, L2: CB – najkrótszy czas zapisu, utrata zgodności danych po zapisie

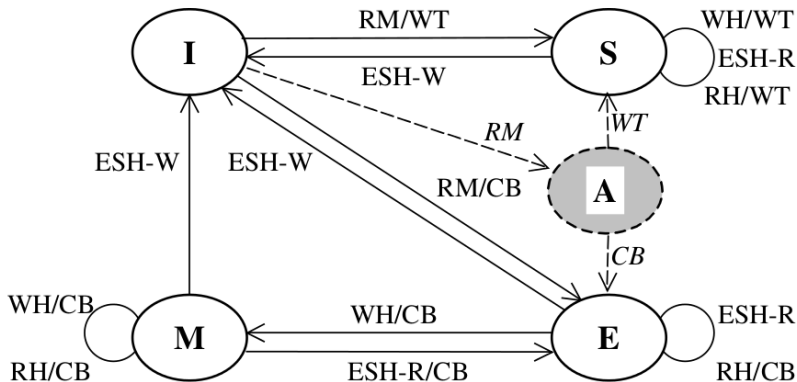
L1: WT, L2: CB – krótszy czas zapisu, zgodność danych L1-L2

L1: CB, L2: WT – utrata zgodności danych po zapisie, długi czas wymiany

Wymiana linii – aspekty czasowe

Rozszerzony model spójności

(I – nieważny (invalid), E – zgodny (exclusive), M – zmieniony (modified), A – przydzielony (allocated), S – współdzielony (shared))

RH / WH – trafienie podczas odczytu (R) / zapisu (W), RM – chybiecie podczas odczytu (read miss), ESH – podglądnięcie trafienia zewnętrznego (external snoop hit),

Spójność pamięci w systemie wieloprocessorowym

Spójność

- ▶ zgodność wszystkich kopii informacji, albo
- ▶ znajomość (świadomość) lokalizacji informacji aktualnej

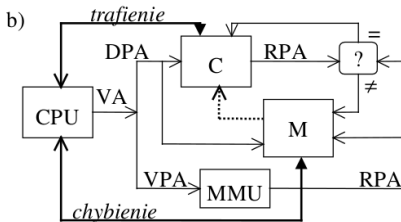
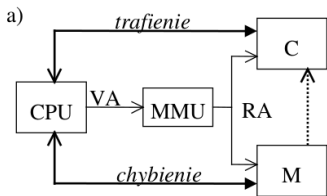
Protokół uzgadniania

- ▶ działania procesora (CPU action)
- ▶ działania na magistrali (bus action) – podglądanie magistrali (snooping)

Modele spójności systemu wieloprocessorowego ze wspólną pamięcią

- ▶ zapisz–unieważnij (write–invalidate)
 - ▶ Synapse – aktualizacja lokalna, inne kopie unieważniane
 - ▶ Illinois – aktualizacja lokalna, kopia markowana (wyłączna – dzielona), podobny protokół jak w modelu MESI
 - ▶ Berkeley – aktualizacja lokalna, inne kopie tylko do odczytu
- ▶ zapisz–aktualizuj (write–update)
 - ▶ Firefly – aktualizacja globalna, kopia markowana (wyłączna – dzielona)
 - ▶ Dragon – aktualizacja ograniczona (z wyłączeniem pamięci głównej), kopia markowana (wyłączna – dzielona)

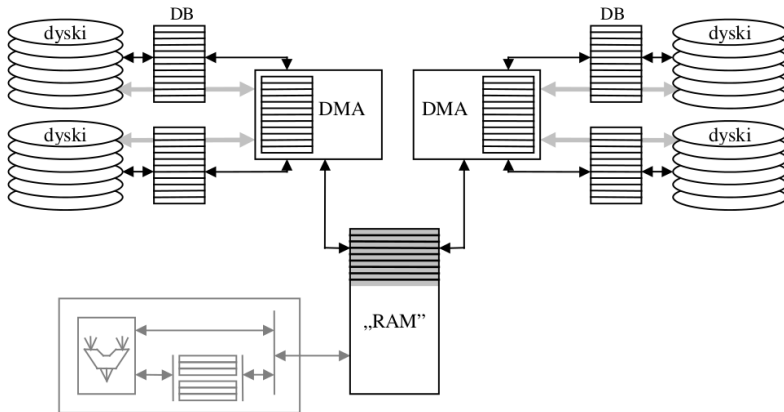
Przyspieszanie translacji adresu podczas dostępu do pamięci podręcznej

Translacja adresu wirtualnego podczas dostępu do pamięci podręcznej: a) sekwencyjna, b) równoległa. CPU – procesor, MMU – jednostka zarządzania pamięcią, M – pamięć główna, C – pamięć podręczna, VA – adres wirtualny, RA – adres rzeczywisty, VPA – adres strony wirtualnej, RPA – adres strony rzeczywistej, DPA – bezpośredni adres na stronie

Pamięć podręczna dysku (disk cache)

obsługa : copy back (write through wymusza niepotrzebne zapisy)
rozmiar: sektor, ścieżka, cylinder itp.

Możliwe usytuowania bufora pamięci podręcznej dysku